

Уч. Да, любезный мой; [когда человекъ жатене да согрѣшава, совѣсть-та му го бѣе, но когда-то съ всячки-те нейны обличенія, и не ся поправа, совѣсть-та ѣстава нечувствевна; и това е най голѣмо-го злощастіе отъ колко-то могатъ да ни ся случать. Разсуждаванте, чада моя, колко е опасно едно суетно любопытство. Ако Діана бы была остала въ дома си, вѣстно не бы причинила страшны-те приключенія що чухие. За да сохраняваме убо чиста и несмущенна совѣсть-та си, треба да огбѣгваме и ненавидиме леность-та, понеже Богъ не рече, че богаты-те не ще ядатъ хлѣба потомъ лица своего. Вся вообще треба да ся трудиме, понеже изреченіе-то стана общо за всячки-те. Но да положиме направиѣрь че ле-

---

ждо одѣяніе премина презъ Влахія и Трансильванія Унгарія (Венгрія) и Германія и пристигна 22-го Ноемврія въ Стразлундъ, съсь трима само мужіе, отиде предъ Генерала Дукера, кой-то го позна тосъ часъ. Но нѣща-та бѣха тогда премѣненн; понеже царь Августъ бѣше възлѣзаль пакн на престола Полонійскаго, а Швеція бѣше загубила разни области, и не я-